

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ای زن مسلمان، آیا می‌دانی نیکی را نیکی آید؟!

(ترجمه)

در حقیقت، الله سبحانه و تعالی ازلی و ابدی است و اوست فضیلت دهنده مخلوقات خود با انواعی از فضیلت‌ها. اوست که از روی مهربانی خود سفرهٔ رحمتش را برای تمام مخلوقات گسترانده است و از آنجا که او رحمن و رحیم است؛ رحمت خود را ویژهٔ اهل طاعت و بخشندگی‌اش را برای همه اختصاص داده است. الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا﴾ [توبه: 118]

ترجمه: سپس الله لطف خویش را شامل آنان ساخت تا به توبه نایل آیند.

الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [مائده: 54]

ترجمه: الله آنان را دوست می‌دارد و آنان الله را.

در روشنایی آیات مبارکه فوق درمی‌یابیم که به سبب لطف مقدر شده‌ی الله سبحانه و تعالی محبت وی بالای مخلوقات‌اش سبقت گرفته است. پس ثنا و ستایش برای او تعالی باد، همان‌گونه که سزاوار ذات بزرگ و سلطه عظیم‌اش است.

اگر یکی از ما با دقت کامل روی چیزهایی که الله سبحانه و تعالی برایمان آفریده و ما در احاطه آن بسر می‌بریم بیندیشد، حتماً قلب وی از سر شوق و محبت برای این خالق محبوب و دوست‌دار ذوب خواهد شد. کدام احسان بزرگ‌تر از این خواهد بود که تو را الله سبحانه و تعالی از نیستی به هستی آورد؛ سپس با بخشش عقل تو را از باقی آفریده‌هایش متمایز ساخت و مقامت را بلند نمود؛ سپس بخاطری که گمراه نشوی بسوی انبیاء علیهم السلام را فرستاد و تنها به این بسنده نکرد، بلکه عقلت را نیز وسیله معرفت خود گشتاند و مسئله را تنها به تبلیغ رسولان نگذاشت، بلکه تمام آیاتش عقلت را مخاطب قرار داده و رهنمایت بسوی اوست و بهترین مخلوقاتش را بسوی فرستاد تا قلبت را بسوی او متوجه سازند و برایت از میان شریعت‌ها شریعتی؛ برگزید که سرتاسرش رحمت، انصاف، دوستی و کرامت است.

چی احسانی بالاتر از این؛ زن به غیر از مسلمان بودن دارد؟ الله سبحانه و تعالی زن را ملکه خانه ساخته است. مرد بخاطر زن مورد محاسبه قرار می‌گیرد و نیز او تعالی سرپرستی از زن را به عنوان یک مسؤولیت بزرگ، نه چیز دیگری از قبیل برتری و شرافت بدوش مرد گذاشته است. الله سبحانه و تعالی مکانت و شرافت مرد را مرتبط به احسان همراه با اهل و خانواده‌اش گشتانده است، آنگاه که رسول الله صلی الله علیه و سلم فرموده اند:

«خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ»

ترجمه: بهترین شما، بهترین شما نسبت به خانواده‌اش است.

و بهترین مال مرد را همان مالی گردانیده است که بر اهل خود به مصرف می‌رساند و ارتباط با فامیل و احسان کردن با آن را سببی برای رسیدن بنده به خودش گردانیده است... و افزون بر این‌ها، دیگر مزیت‌هایی نیز وجود دارد که مجال بیان آن در اینجا نیست؛ پس چه احسان و مهربانی بیشتر از این؛ ای زن مسلمان!؟

الله سبحانه و تعالی کسی ست که ما را با این همه مراقبت احاطه کرده است و تفصیل آن را در قصه موسی علیه السلام بخاطر اهتمام به یک زن بیان داشته است، آن جا که فرموده است؛ ﴿كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾؛ تا چشمانش روشن گردد و غمگین نگردد. الله سبحانه و تعالی ما را بیهوده و به عبث نیافریده است. او سبحانه و تعالی در کتاب خود بیان نموده که ما را بخاطر ابتلاء و آزمایش آفریده است! سپس احسانش بر ما سبقت گرفته است. الله سبحانه و تعالی هنگامی که آدم علیه السلام را آفرید، فرشتگان برایش فرمودند: ﴿أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ﴾؛ آیا کسی را جانشین در زمین می‌گردانی که در آن خون می‌ریزند. الله در جواب فرمود: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾؛ همانا من می‌دانم آنچه را که شما نمی‌دانید.

پس، تو ای مرد مسلمان و ای زن مسلمان، که از جانب صاحب احسان مورد اعتماد و اعتبار قرار گرفته‌ای؛ اعتبار و اعتماد را حفظ فرما و به آن خیانت نکن. الله سبحانه و تعالی مرگ و زندگی را آفرید تا احسان در عمل ما را ببیند و نگاه کند که کدام یک از ما نیکوکارتریم! الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ﴾ [هود: 7]

ترجمه: و اوست کسی که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید و عرش او بر آب بود تا شما را بیازماید که کدام یک نیکوکارترید.

و الله سبحانه و تعالی در سوره کهف فرموده است:

﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ [کهف: 7]

ترجمه: در حقیقت، ما آنچه را که بر زمین است، زیوری برای آن قرار دادیم، تا آنان را بیازماییم که کدام یک از آنان نیکوکارترند.

و در سوره ملک می‌فرماید:

﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ﴾ [مک: 2]

ترجمه: الله کسی است که مرگ و زندگی را پدید آورد تا شما را بیازماید که کدامتان نیکوکارترید و اوست شکست ناپذیر بخشنده.

و در حدیث امیر المومنین عمر بن الخطاب که امام مسلم در صحیح خود وارد کرده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند که وقتی جبرائیل علیه السلام از ایشان در باره احسان سوال کرد، ایشان فرمودند:

«أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»

ترجمه: این که الله را بپرستی گویا که او را می بینی، پس اگر تو او را نمی بینی، در حقیقت او ترا می بیند.

الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ [یونس: 61]

ترجمه: (ای پیامبر!) تو به هیچ کاری نمی پردازی و چیزی از قرآن نمی خوانی و شما (ای مؤمنان!) هیچ کاری نمی کنید، مگر این که ما ناظر بر شما هستیم، در همان حال که شما بدان دست می یازید و سرگرم انجام آن می باشید و هیچ چیز در زمین و در آسمان از پروردگار تو پنهان نمی ماند، چه ذره ای باشد و چه کوچک تر و چه بزرگ تر از آن، (همه این ها) در کتاب واضح و روشنی (در نزد پروردگارتان، به نام لوح محفوظ ثبت و ضبط می گردد).

همه عبادات واجبه در ماه رمضان واجب تر و لازمی تر می گردد؛ حتی عبادت نافله به درجه واجب صعود می کند. این بدان خاطر است تا که به پروردگارت نزدیک شوی؛ همان ذاتی که اگر بسویش به اندازه یک وجب نزدیکی شوی، به اندازه یک ذراع بسویت نزدیک می شود و او سبحانه و تعالی همواره انسان را هدایت نموده و توبه اش را پذیرا می باشد تا انسان به اندازه ای به او تقرب جوید که او دوست می دارد.

پس ای بنده الله، ای که از روز آفرینشت تا به امروز مورد احسان الله سبحانه و تعالی قرار داری و همواره او تعالی برایت لطف و رحمت را تعهد می کند! آیا پاداش نیکی و احسان غیر از نیکی و احسان است؟

این از کمال احسان و لطف الله سبحانه و تعالی است که ما را دستور به اطاعت خود می دهد و ما را به آن رهنمایی کرده و طریقه تقرب به سویش را برایمان الهام می کند؛ سپس عمل نیک را پذیرفته و آن را چند برابر می کند و پاسخ نیکی را نیکی می دهد.

ای زن مسلمان! این جا بعضی از سوالاتی است که این شاء الله همکاری می کند تا جایگاه قدم هایت را بشناسی، که آیا قدم هایت را بر قدم گاه رسول الله صلی الله علیه و سلم نهاده ای؛ همان که در حجة الوداع در باره زنان سفارش کرد یا که العیاذ بالله از آن منحرف گشته و روی گردان هستی؟

- آیا الله سبحانه و تعالی و رسولش نزدت نسبت به غیرشان محبوب تر هستند؟
- آیا پایبند به فرامین و دستورات الله سبحانه و تعالی هستی هر چند که مخالف خواستهات باشد؟ آیا لباس و پوشش تو مطابق خواسته ی او هست؟ آیا قلبت مخلص او و اساس زندگیت بخاطر رضایت او هست؛ طوری که دنیا را بزرگترین هم و غم خود و نه هم نهایت علم خود قرار دهی؟
- آیا از کسانی هستی که در بدست آوردن کالای ناچیز و فانی دنیا رقابت می کنند، مال خود را به مصرف رسانده و بیشتر وقت خود را روی گفتگوی این کالای ناچیز سپری کرده و غافل از آبادسازی سرای آخرت خود هستند؟
- آیا از حفظ، تدبر، قرائت، تعلیم و تعلم کتاب الله بهره مند هستی؟

- آیا وقت خود را با زنان همسایه و خویشاوند در غیبت و سخن چینی سپری می‌کنی یا الگوی و چراغ هدایت هستی و جلسات تو جلساتی است که در آن یاد الله شده و در آن فرشتگان حضور بعمل می‌آورند؟
- آیا شعائر و مناسک الله را محترم می‌شماری و به آن‌ها اهانت نمی‌کنی و گناه و معصیت را کوچک نمی‌شماری، مثل چیدن ابروها، تمسخر کردن، فرو روی و باطل‌گرایی در حیثیت‌ها و اصالت‌ها مثل عادت بعضی از زنان؟
- آیا ملتزم به فرمان الله سبحانه و تعالی هستی و در صورتی که مرتکب گناه شوی، آیا از وی آمرزش می‌طلبی؟ آیا نصیحت و رهنمایی را بدون استکبار و اصرار ورزیدن بر گناه قبول می‌کنی و خودستایی و خود منشی ترا به گناه وادار نمی‌کند؟
- آیا تعهد کرده‌ای که از جمله نصرت دهندگان دین الله باشی و بدان خاطر به آموزش علوم شرعی پرداخته باشی تا بدان وسیله بسوی دین الله و بسوی حاکمیت دین الله دعوت کنی یا در برابر این فرض بزرگ الهی سهل‌انگاری نموده‌ای و زبان حال و قال تو گویا اینست که: «من مشغول تربیه اولاد خود هستم و آنان را تربیه نیک می‌کنم»؟
- آیا عملاً اولاد خود را تربیه مشروع کرده‌ای تا در ازای آن برای آخرت خود توشه بدست آوری و کسب ثواب کنی، طوری که با آنان به عنوان نعمت الهی برخورد کنی و بدین فکر باشی که فردای قیامت فرزندان را ملاقات خواهی کرد و با اشاره به آنان چنین خواهی گفت: پروردگار من! این نعمتی است که تو برایم نیکی کردی و بخشیدی و من متعهد و ملتزم به سرپرستی و احسان آنان بودم تا برایت بندگان صالح و مصلحی شوند؟
- آیا همکار همسرت در اطاعت الله هستی و آیا رکن اساسی و محکمی در تشکیل خانواده صالح و نافع برای مسلمانان هستی یا مشغول سروسامان دادن خود هستی و شعارهای تابناک فریبکارانه زانان را سر داده و خواهان استقلال و مساوات بین مرد و زن هستی و می‌خواهی خود را اثبات کنی؟

در پایان از الله سبحانه و تعالی می‌خواهیم که این امثله فوق را برایمان وسیله کمک کننده قرار دهد تا با استفاده از آن احسان را در عمل خود رعایت کنیم و نقش خود را به عنوان زنان مسلمان به عنوان وظیفه خود در این دنیا بطور کامل و پابرجا ایفاء کنیم و در ردیف کسانی قرار بگیریم که به این قول رسول الله صلی الله علیه وسلم تمسک ورزیده اند:

«إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتَّقِنَهُ»

ترجمه: همانا الله دوست دارد که وقتی یکی از شما کاری را می‌کند؛ آن کار را با احسان و با کمال و تمام انجام

دهد.

بدون شک که حالا زمان آن فرا رسیده است که هر مجتهد و تلاش کننده داشته‌هایش را دریافته و آن‌ها را بکار ببندد. از الله سبحانه و تعالی آمرزش می‌طلبیم تا از سر تقصیرات ما در گذرد و در ادای مسئولیت، ما را همکاری نماید...

#رمضان_والاحسان

#Ramadan_And_Ihsan

#Ramazan_ve_Ihsan

نویسنده: بیان جمال

برای رادیوی دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

مترجم: محمد مزمل